

Barre, negar ez egiteagatik

JON ALONSO
ITZULTZAILEA

Indiferentziaren eta depresioaren arteko bidearen erdian uzten nau eguneroko berripapera irakurtzeak. Haiek garaia, sumindu egiten nintzena. Ingalaterrak urrea kendu diola Madurori, Guaido kolpistari emateko (adi, neoliberalismoak ongi ikasi du *kolpe bigunak* dituen abantailak); Agoizko Gamesa itxi behar dutela (berrehun eta piko langile kalera; enpresak ez du ezkututzen ongi doala; ia inor ez da gaur egun gogoratzen haize erroten negozioaren ernamunean –Gamesa ere hortik dator– udalek debalde lagatako lurrak eta diru publikoa egon zirena); beste etxealdi bat ote datorren (gazteak pilatuta festa egiten eta COVID-19ak berriz eraso-ko ote duen sinesten ez); Zaldibarkoek hondakinen pean segitzen dutela; Echeniquek, CIAren paper desklasifikatuak direla-eta, “denok genekien” baino ez duela esateko; euskal presoak sakabarnatu eta urrutiratuta segitzen dutela, eta beren familiak betiko erromesaldian... Kalamidadeen aipatze hutsak artikuluko pare baterako ematen du.

(Beharrik tarteka berri pozgarriren bat iragazten den: Altsasukoak hirugarren gradua! Bazen garaia... baina, beste alde batetik, sekula kartzela ezagutu

behar ez zuten gazte batzuek hiru urte eta erdi baino gehiago barruan eman eta gero askatzen dituztelako pozteak, horrek berak ematen du egoeraren neurria).

Samuel Becketten *Mundua eta praka* izeneko kontakizunaz gogoratu naiz, egile irlandarrak testu batean baino gehiagotan erabili omen zuena.

Badoa gizon bat jostunarengana, praka bat egiteko. Jostunak neurriak hartu eta lau egun pasata itzultzeko esaten dio. Itzultzen da gizona, eta jostunak: “Barkatu, praka barrena luzeegi daukazu, itzuli astebete barru”. Itzultzen da gizona astebete pasata eta poltsikoak ez omen daude erabat ongi. “Barkatu. Gaizki atera zaizkit. Itzuli beste aste bat barru”. Eta horrela hankartea, botoi-zuloak, brageta...

Azkenean, enegarren bisita eta gero, praka listo dago. “Lotsagarria da –arranguratzen da gizona– Jainkoak astebete behar izan zuen mundua egiteko, eta zuk hiru hilabete behar izan dituzu praka soil bat egiteko!”

“Bai –erantzuten dio jostunak–, hori egia da. Baina konparakozu; begiratu iezaiozu munduari, eta gero begiratu nire prakari”. ●

Zuloak Betegarriak

EDU ZELAIETA ANTA
IRAKASLEA ETA
IDAZLEA

Pentsamendu magikoaren fasean bide dago. Ez da horregatik, baina, ume txikia, 60 urte dituen gizon burutsua baizik. Pentsamendu magikoaren kontua ez da, bistan denez, haren ahotatik atera, ez eta (bizitzan lehen aldiz laguntza profesionala eman dion) terapeuta-aren gelatik ere. Ama apiril hasierako estatistiken beste biktima bat izan zen: oraingo besta-ospakizun jendetsuak egiten ari diren batzuek txalo solidarioa jotzen zuten orduan, eta irainak tuka botatzen zituzten leiho-balkoietatik.

“Putakume” oihukatu zioten halako leiho batetik, zaharren egoitzatik etxera-

ko bidean, hil berria zen ama ezin zuela une hartan ikusi jakinarazi ondotik. Inor ez zen gizon bakartia kontsolatzera joan. Deirik eta mezurik ere apenas izan zuen: urteetan ikusi gabeko urrutiko jendak bakanen batekin aritu zen solasean; ezezagun batekin, finean. Hiletarik eta agurrik gabe joan zen ama.

Gaitasun intelektualak ongi trebatuak dituen gizonak hilabete pare bat darabara ozenki mintzatzen bere buruarekin, tartean-tartean, etxeko bakardadean. Zerbait omen dago heriotzaren beste aldean. Egundaino huts egin ez dion amak esana. ●